

Mál nr. 134/2019**M og
V1 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins B****Árekstur bifreiðastæði við Skógarlind þann 21. janúar 2019.****Gögn.**

Málskot M, móttækið 6. apríl 2019, ásamt fylgiskjöllum nr. 1-4.

Bréf V1, dags. 24. maí 2019.

Bréf V2, dags. 12. apríl 2019, ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu sem gerð var vegna málsins kemur fram að árekstur hafi orðið með bifreiðunum A og B á bifreiðastæði við Skógarlind 2. Bifreiðinni A var ekið í vestur eftir akleið bifreiðastæðisins þegar bifreiðin hafnaði á hægri framhorni bifreiðarinnar B. Í tjónstilkynningunni er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekki séð B fyrir en of seint vegna þess að hann blindaðist af sól. Bifreiðinni B var ekið í norður eftir akleið bifreiðastæðisins. Í tjónstilkynningu er haft eftir ökumanni B að hann hafi stöðvað bifreið sína skömmu áður en árekstur varð. Tjónanefnd vátryggingafélaganna komst að þeirri niðurstöðu að ökumaður B bæri alla sök á árekstrinum fyrir að virða ekki reglu 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga um hægri forgang.

M, ökumaður B telur niðurstöðu Tjónanefndar ranga og byggir á því að ökutæki sitt hafi verið kyrrstætt og að nægilegt pláss hafi verið fyrir ökumann A til að komast framhjá. Þá hafi Tjónanefnd ekki litið til þess að ökumaður A hafi viðurkennt að hafa blindast af sól og því ekki séð ökutæki sitt.

V2 tekur undir með M og vísar til þess að leggja skuli alla sök á ökumann A, þar sem hann hafi ekki sýnt þá varúð sem af honum mátti krefjast, sbr. 36. gr. umferðarlaga og að hann hafi ekið á kyrrstæða bifreiðina. V1 vísar hins vegar til þess að ökumaður B beri alla sök á árekstrinum fyrir að virða ekki reglu 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga um hægri forgang.

Álit.

Á bifreiðastæðum gildir ákvæði 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga um að þegar ökuleiðir ökumanna skerast skuli sá sem hefur hinn sér á hægri hönd veita honum forgang. Ljóst er af gögnum málsins að ökumaður bifreiðarinnar B var með ökutæki A sér á hægri hönd. Bar honum því skv. framangreindu ákvæði umferðarlag að veita ökumanni A forgang í umrætt sinn. Þrátt fyrir að ökumaður B hafi stöðvað bifreið sína skömmu fyrir áreksturinn er engu að síður ljóst að bifreiðinni var ekið í veg fyrir A. Braut ökumaður B því gegn ákvæði 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga í umrætt sinn. Fyrir liggur að ökumaður A blindaðist af sól í aðdraganda árekstursins en ók engu að síður áfram með þeim afleiðingum að árekstur varð. Verður því að teljast ljóst að ökumaður A gætti ekki nægilega að aðstæðum við aksturinn í umrætt sinn og braut með því gegn almennum reglum umferðarlaga, sbr. m.a. b. liður 36. gr. umferðarlaga.

Með hliðsjón af framangreindu er ljóst að báðir ökumenn eiga nokkra sök á árekstrinum. Þegar litið er til aðstæðna allra og þeirra gagna sem liggja fyrir nefndinni verður sök á árekstrinum skipti til helminga milli ökumanna bifreiða A og B.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli ökumanna bifreiða A og B.

Reykjavík 20. júní 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.